

15 Μαρτίου, 1991

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ,

Εφεσείων-Εναγόμενος

v.

ΘΕΟΦΑΝΗ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ,

Εφεσίβλητου-Ενάγοντα.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 7800).

Αμέλεια — Οδικό ατύχημα — Σύγκρουση αυτοκινήτου σε αγροτικό δρόμο με τράκτορ που έβγαινε από πάροδο — Καταμερισμός ευθύνης — Πότε επεμβαίνει το Εφετείο.

Ενώ ο εφεσίβλητος οδηγούσε το αυτοκίνητό του στον κύριο δρόμο Πόλης Χρυσοχούς - Αγίας Μαρίνας, συγκρούσθηκε με το τράκτορ που οδηγούσε ο εφεσείων, ενώ αυτό έβγαινε από χωματένια δεξιά πάροδο. Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αφού βρήκε ότι η ορατότητα στο σημείο εκείνο ήταν τόσο μεγάλη ώστε έπρεπε οι διάδικοι να είχαν δει ο ένας τον άλλο πολύ ενωρίτερα, καταμέρισε την ευθύνη για το δυστύχημα σε 60% για τον εφεσείοντα και 40% για τον εφεσίβλητο.

5

10

Αποφασίσθηκε ότι

Καθοριστικοί παράγοντες για τον καταμερισμό ευθύνης μεταξύ δύο οδηγών είναι η υπαιτιότητα και η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της αμέλειας των δύο οδηγών της σύγκρουσης και της ζημιάς που προκλήθηκε και αποτελεί το αντικείμενο της δίκης. Το Εφετείο δεν επεμβαίνει στον καταμερισμό της ευθύνης, εκτός αν πεισθεί ότι εφαρμόσθηκε εσφαλμένη αρχή δικαίου, ή έγινε καταμερισμός πρόδηλα λανθασμένος. Έχοντας υπόψη τις πιο πάνω αρχές, ο καταμερισμός ήταν τέτοιος που δεν επέτρεπε την επέμβαση του Εφετείου.

15

20

*Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.**Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:**Papadopoulos v. Pericleous (1980) 1 C.L.R. 576**Municipality of Nicosia v. Kythreotis (1983) 1 C.L.R. 154**G.I.P. Constructions v. Neophytou and Another (1983) 1 C.L.R. 669*

25

Tavellis v. Evangelou (1984) 1 C.L.R. 460

Nicolaou v. Louca (1985) 1 C.L.R. 91

Christodoulou and Another v. Peppis (1988) 1 C.L.R. 317.

Έφεση.

5 Έφεση από εναγόμενο κατά της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου (Ιωαννίδης, Α.Ε.Δ.) που δόθηκε στις 3 Νοεμβρίου, 1988 (Αρ. Αγωγής 596/86) με την οποία αποφασίστηκε ότι ήταν υπεύθυνος 60% και ο ενάγοντας 40% για τροχαίο δυστύχημα.

10 *N. Παπαμιλιτιάδους, για τον εφεσεϊοντα.*

E. Κυριακίδης με Α. Κορακίδου (Δνίς), για τον εφεσιβλητο.

15 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσεϊών, με την παρούσα έφεση, ζητά την ανατροπή της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Πάφου, με την οποία αποφασίστηκε ότι αυτός ήταν υπεύθυνος 60% και ο εφεσιβλητος 40% για τροχαίο δυστύχημα που συνέβηκε στις 21 Ιουλίου, 1985, στον κύριο δρόμο Πόλης Χρυσοχούς - Αγίας Μαρίνας.

20 Τα ευρήματα γεγονότων του πρωτόδικου Δικαστηρίου δεν αμφισβητούνται.

Τα γεγονότα, όπως αναφέρονται στην προσβαλλόμενη απόφαση, έχουν:-

25 Στις 21 Ιουλίου, 1985, ο εφεσιβλητος οδηγούσε το αυτοκίνητο του με Αριθμό Εγγραφής ΜΚ 074 στον κύριο δρόμο Πόλης Χρυσοχούς - Αγίας Μαρίνας. Τον ίδιο χρόνο ο εφεσεϊών οδήγησε το τράκτορ του DX 152 από χωματένια δεξιά πάροδο στον ίδιο δρόμο. Το πλάτος του δρόμου είναι 8'8". Τα δύο οχήματα συγκρούστηκαν. Το σημείο συγκρούσεως απέχει 5'5" από το αριστερό άκρο του

30 δρόμου, στη διεύθυνση που οδηγείτο το αυτοκίνητο. Η ορατότητα από το στόμιο της παρόδου είναι πάνω από 500 μέτρα προς τις δύο κατευθύνσεις. Η απόφαση του

πρωτόδικου Δικαστηρίου συνεχίζει:-

"Σύμφωνα με την μαρτυρία των διαδίκων, ούτε ο Ενάγων είδε τον Εναγόμενο όταν βρισκόταν εις την πάροδο και προτού εισέλθει εις τον κύριο δρόμο, ούτε ο Εναγόμενος είδε τον Ενάγοντα προτού κτυπηθεί, αν και η ορατότης από την πάροδο και προς την πάροδο είναι πλέον των 500 μέτρων. Ο μεν Ενάγων είπε ότι είδε τον Εναγόμενο όταν είχε ήδη μπει εις τον κύριο δρόμο και εις απόσταση 20-30 ποδών, ο δε Εναγόμενος δεν είδε καθόλου τον Ενάγοντα προ της συγκρούσεως.

Η ορατότης εις το μέρος της συγκρούσεως ήτο τόσο μεγάλη που έπρεπε τόσο ο Ενάγων όσο και ο Εναγόμενος να έβλεπαν ο ένας τον άλλο. Ο μεν Ενάγων έπρεπε να έβλεπε τον Εναγόμενο όταν αυτός βρισκόταν ακόμη εις την πάροδο και προτού μπει εις τον κύριο δρόμο, ο δε Εναγόμενος έπρεπε να έβλεπε τον Ενάγοντα προτού εισέλθει εις τον κύριο δρόμο και ενώ ακόμη βρισκόταν εις την πάροδο. Το ότι ούτε ο ένας είδε τον άλλο, όταν ο Εναγόμενος βρισκόταν εις την πάροδον σημαίνει ότι ούτε ο ένας ούτε ο άλλος είχε καλή κατόπτευση του δρόμου.

Ευθύνονται επομένως και οι δύο διάδικοι, ο Εναγόμενος όμως ευθύνεται περισσότερο από τον Ενάγοντα καθότι ούτος εφ' όσον εισήρχετο εις κύριο δρόμο από πάροδο όφειλε να έβλεπε τον Ενάγοντα προτού εισέλθει εις τον κύριο δρόμο και να τον ανέμενε να περάσει και μετά να εισέλθει. Αλλά και ο Ενάγων όφειλε να έβλεπε τον Εναγόμενο εις την πάροδο προτού εισέλθει και ακόμη και όταν εισήρχετο εις τον κύριο δρόμο. Όφειλε να τον έβλεπε πολύ ενωρίτερον και σε μεγαλύτερη απόσταση απο τα 20-30 πόδια που τον είδε και να οδηγούσε με τέτοιο τρόπο το αυτοκίνητο του πιάνοντας στόπερ ή στρίβοντας δεξιά και αριστερά ώστε να απέφευγε το δυστύχημα."

Με βάση τα πιο πάνω, το πρωτόδικο Δικαστήριο κατέληξε ότι ο εναγόμενος - εφεσείων ευθύνετο 60% και ο ενάγων - εφεσίβλητος 40%.

Ο δικηγόρος του εφεσείοντα - εναγόμενου κάλεσε το

5 Δικαστήριο να λάβει υπόψη του την απόσταση που κάλυψε το τράκτορ πριν από τη σύγκρουση και το σημείο στο οποίο έφθασε και, περαιτέρω, ισχυρίστηκε ότι η σύγκρουση πρέπει να οφειλόταν σε κάποιο βαθμό στην υπερβολική ταχύτητα του εφεσίβλητου.

Η ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστηρίου μαρτυρία είναι ότι ο εφεσίβλητος οδηγούσε με ταχύτητα 30 μιλίων - επιτρεπόμενη στον κύριο δρόμο ταχύτητα.

10 Στον καταμερισμό της ευθύνης μεταξύ δύο οδηγών οι καθοριστικοί παράγοντες είναι:-

Η υπαιτιότητα και η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της αμέλειας των δύο οδηγών της σύγκρουσης και της ζημιάς που προκλήθηκε και αποτελεί το αντικείμενο της δίκης.

15 Το Δικαστήριο τούτο δεν επεμβαίνει στον καταμερισμό της ευθύνης από τα πρωτόδικα Δικαστήρια, εκτός εάν ικανοποιηθεί ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένη αρχή δικαίου, ή έκαμε καταμερισμό ευθύνης ο οποίος είναι πρόδηλα λανθασμένος - (βλ., μεταξύ άλλων, *Papadopoulos v. Pericleous* (1980) 1 C.L.R. 576, στη σελ. 20 579 *Municipality of Nicosia v. Kythreotis* (1983) 1 C.L.R. 154 στη σελ. 175 *G.I.P. Constructions v. Neophytou and Another* (1983) 1 C.L.R. 669 *Tavellis v. Evangelou* (1984) 1 C.L.R. 460 *Nicolaou v. Louca* (1985) 1 C.L.R. 91, στη σελ. 25 100 και *Christodoulou & Another v. Peppis* (1988) 1 C.L.R. 317).

30 Αφού εξετάσαμε τα γεγονότα της υπόθεσης με το πρίσμα της κοινής λογικής και της καθημερινής εμπειρίας, καταλήξαμε ότι ο καταμερισμός της ευθύνης από το πρωτόδικο Δικαστήριο ήταν τέτοιος που δεν επιτρέπει την επέμβασή μας υπέρ του εφεσείοντα.

Σημειώνουμε ότι ο εφεσίβλητος δεν καταχώρισε αντέφεση.

Η έφεση απορρίπτεται. Ο εφεσείων να πληρώσει τα έξοδα του εφεσίβλητου.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.